

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักการบัญชี

พยอม สิงห์เสนห์ และ นรินุช เมฆวิชัย (2543) ได้กล่าวว่า ศัพท์บัญชีที่ควรทราบเพื่อประโยชน์ในบันทึกข้อมูลในบัญชีแยกประเภท ได้แก่ “เดบิต” และ “เครดิต”

เดบิต “Debit” (Dr.) หมายถึงด้านซ้ายของบัญชีแยกประเภทซึ่งใช้บันทึกสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น และหนี้สินกับส่วนของเจ้าของที่ลดลง รายการที่บันทึกทางด้านซ้ายของบัญชีแยกประเภทเรียกว่า รายการเดบิต

เครดิต “Credit” (Cr.) หมายถึงด้านขวาของบัญชีแยกประเภท ซึ่งใช้บันทึกสินทรัพย์ที่ลดลง และหนี้สินและส่วนของเจ้าของที่เพิ่มขึ้น รายการที่บันทึกทางด้านขวาของบัญชีแยกประเภทเรียกว่า รายการเครดิต

ตามความหมายข้างต้นนี้ คำว่า เดบิตและเครดิต จึงหมายถึงได้ถึงเพิ่มและลดสุดแต่บัญชีแยกประเภทที่กล่าวถึง

ผลต่างระหว่างจำนวนเงินทางด้านเดบิต (ด้านซ้าย) และจำนวนเงินทางด้านเครดิต (ด้านขวา) เรียกว่ายอดคงเหลือในบัญชี ถือเป็นจำนวนเงินทางด้านเดบิตสูงกว่าทางด้านเครดิต เรียกว่า ยอดคงเหลือเดบิต (Debit Balance) ตรงกันข้าม ถ้าจำนวนเงินทางด้านเครดิตสูงกว่าทางด้านเดบิต เรียกว่ายอดคงเหลือเครดิต (Credit Balance)

2.2 ระบบสารสนเทศ

Kenneth C. Laudon and Jane P. Laudon (2000) ได้กล่าวว่ากระบวนการในการแปลงองค์ความรู้ที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญที่เป็นมนุษย์ให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ในระบบผู้เชี่ยวชาญได้นั้นมีรูปแบบที่นิยมใช้กัน อยู่ 2 แบบคือ

1. Rule-based Reasoning คือการสร้างความสัมพันธ์ขององค์ความรู้ในรูปของกฎที่เกี่ยวข้องกัน ในลักษณะของ If-Then Rules

2. Case-based Reasoning คือการนำประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญมาเก็บไว้ในฐานข้อมูลในลักษณะของกรณีศึกษา เพื่อเก็บเอาไว้ใช้ในการเปรียบเทียบกับกรณีใหม่ๆที่อาจจะเกิดขึ้น

Uma G.Gupta (1996) ได้กล่าวว่าการที่องค์กรต่างๆให้ความสำคัญต่อสารสนเทศ (Information) และมีการนำระบบสารสนเทศ (Information Systems) มาใช้ในองค์กรมากขึ้นนั้น มีผลมาจากหลายปัจจัย ทั้งที่เป็นปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในองค์กรเอง ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้คือ

1. เพื่อตอบสนองความเปลี่ยนแปลงของโลก
2. เพื่อฉวยโอกาสทางการตลาด
3. เพื่อช่วยในการวางแผนกลยุทธ์ของกิจการ
4. เพื่อเชื่อมโยงแผนกต่างๆภายในองค์กรที่มีการทำงานที่ไม่เหมือนกัน
5. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน
6. เพื่อเพิ่มคุณภาพของสินค้าและบริการ

2.3 คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

บนิษฐา ชานนท์ (2532) กล่าวว่าคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหมายถึง การนำคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน โดยที่เนื้อหาวิชา แบบฝึกหัด และการทดสอบจะถูกพัฒนาในรูปแบบของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งมักเรียกว่า คอร์สแวร์ (Courseware) ผู้เรียนจะเรียนจากคอมพิวเตอร์ โดยคอมพิวเตอร์จะสามารถเสนอเนื้อหาวิชา ซึ่งอาจจะเป็นทั้งในรูปตัวหนังสือและกราฟฟิก สามารถถามคำถาม รับคำตอบจากผู้เรียน ตรวจสอบคำตอบ และแสดงผลการเรียนในรูปแบบของข้อมูลย้อนกลับให้แก่ผู้เรียน

ทัศนินา สนวนานนท์ (2530) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนหมายถึง การนำคอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอน การทบทวน การทำแบบฝึกหัดหรือการวัดผล นักเรียนแต่ละคนจะนั่งอยู่หน้าไมโครคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่อง หรือเทอร์มินัลที่ต่อกับเครื่องเมนเฟรม เรียนโปรแกรมสำเร็จรูปที่จัดเตรียมไว้เป็นพิเศษสำหรับการสอนวิชานั้นๆขึ้นมานจสภาพ โดยปกติจอภาพจะแสดงเรื่องราวเป็นคำอธิบาย เป็นบทเรียนหรือเป็นรูปภาพ ซึ่งผู้เรียนจะต้องอ่านดู แต่ละคนจะใช้เวลาทำความเข้าใจไม่เท่ากัน รองนคิดว่าพร้อมแล้วก็สั่งให้คอมพิวเตอร์ว่าต้องการทำต่อหรืออาจทดสอบความรู้ด้วยการป้อนคำถาม ซึ่งอาจจะเป็นทั้งแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบเลย ส่วนมากจะเป็นแบบฝึกหัดหรือเป็นแบบทดสอบประเภทให้เลือกตอบหรือปรนัย เมื่อทำแล้วคอมพิวเตอร์จะตรวจให้เลย มีการชมและให้กำลังใจถ้าทำถูก หรือต่อว่าเมื่อทำผิด หรืออาจจะสั่งให้กลับไปอ่านใหม่

เป็นต้น หลังจากนั้นจะแข่งให้ทราบว่าจะถูกก็ซื้อ ผิดก็ซื้อ จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องกลับไปศึกษาใหม่ หรือให้ศึกษาบทเรียนต่อไป

ภาสกร เรืองรอง (2543) ได้กล่าวถึง บทเรียนช่วยสอนบนอินเทอร์เน็ตไว้ในเว็บเพจ www.thaiwbi.com ไว้ว่า WBI ย่อมาจาก Web-Based Instruction เป็นเครื่องมือสำหรับการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ E-Learning ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ Education และเป็นส่วนย่อยของระบบใหญ่ Ecommerce WBI เป็นการจัดการศึกษาในรูปแบบ การศึกษาบทเรียนบนอินเทอร์เน็ต (Web Knowledge Base On Line) เป็นการจัดสภาพการณ์การเรียนการสอนในรูปแบบ ออนไลน์ (On Line) โดยมีข้อกำหนด

โดยสรุปแล้ว บทเรียนช่วยสอนบนอินเทอร์เน็ต คือ บทเรียนที่สร้างขึ้นสำหรับการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยผู้เรียนเรียนอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ที่ติดต่อผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกับแม่ข่ายที่บรรจุบทเรียน โดยสามารถเรียนรู้เนื้อหา ฝึกทำแบบฝึกหัด หรือทำแบบทดสอบได้ตลอดเวลา บทเรียนสามารถโต้ตอบกับผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น การปรับปรุง แก้ไขข้อมูลหรือเนื้อหาสามารถทำได้ตลอดเวลา การสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนสามารถสื่อสารกันได้ด้วยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การสนทนาสดหน้าจอ หรือแม้กระทั่งการเอื้อให้เกิดการเรียนรู้จากกลุ่มโดยใช้กระดานข่าว อีกทั้งยังสามารถสื่อสารกันได้โดยใช้การประชุมหน้าจอหรือ E-Conference บทเรียนช่วยสอนบนอินเทอร์เน็ตที่สมบูรณ์จะต้องประกอบด้วยสิ่งดังต่อไปนี้

1. ความเป็นระบบ
2. ความเป็นเงื่อนไข
3. การสื่อสารหรือกิจกรรม
4. เสิร์ชนิ่ง รูท (Learning Root)